

Zevende-dag Adventisten geloven...

Dat één van de gaven van de Heilige Geest de 'Geest der Profetie' is. Deze gave is een kenmerk van de gemeente van 'het overblijfsel' en komt, naar wij geloven, tot uiting in de bediening van Ellen G. White. Haar geschriften spreken met profetisch gezag en bieden troost, leiding, onderricht en correctie voor de gemeente. Deze geschriften maken ook duidelijk dat de Bijbel de norm is, waaraan alle onderwijs en ervaring moet worden getoetst.

Fundamenteel Geloofspunt nr. 17

Hoofdstuk 17 DE GAVE DER PROFETIE

Josafat, de koning van Juda, was in nood. Vijandelijke troepen kwamen dichterbij en de vooruitzichten leken hopeloos. *'En Josafat ... stelde zijn aangezicht, om de HEERE te zoeken; en hij riep een vasten uit in gans Juda'* (2 Kronieken 20: 3). Het volk stroomde naar de tempel en smeekte om genade en verlossing door God.

Toen Josafat de gebedsdienst leidde, riep hij God op om de omstandigheden te veranderen. Hij bad *'O, HEERE, God onzer vaderen, zijt Gij niet de God in den hemel? Ja, Gij zijt de Heerser over alle koninkrijken der heidenen; en in Uw hand is kracht en sterkte, zodat niemand zich tegen U stellen kan'* (vers 6). Had God Zijn volk in het verleden niet bijzonder beschermd? Had Hij dit land niet aan Zijn uitverkoren volk gegeven? Dus pleitte Josafat *'O, onze God, zult Gij geen recht tegen hen oefenen? want in ons is geen kracht ... en wij weten niet, wat wij doen zullen; maar onze ogen zijn op U'* (vers 12).

Toen geheel Juda voor de HEERE stond, stond ene Jaháziël op. Zijn boodschap bracht moed en richting aan het angstige volk. Hij zei: *'Vreest gijlieden niet, ... want de strijd is niet uwe, maar Gods. ... Gij zult in dezen [strijd] niet te strijden hebben; stelt uzelf, staat en ziet het heil des HEEREN met u, ... want de HEERE zal met u wezen'* (vers 15-17). 's Morgens vertelde koning Josafat zijn troepen: *'Geloof in den HEERE, uw God, zo zult gij bevestigd worden; geloof aan Zijn profeten, en gij zult voorspoedig zijn'* (vers 20).¹

Deze koning geloofde zo volledig de weinig bekende profeet Jaháziël, dat hij zijn gelederen in de frontlinie verving, door een koor dat de HEERE lof toezong en de schoonheid van heiligheid! Terwijl de lucht gevuld werd met de lofzang door geloof, was de HEERE aan het werk, door verwarring teweeg te brengen, onder de legers die tegen Juda waren geallieerd. De slachting was zo groot dat *'niemand was ontkomen'* (vers 24).

Jaháziël was Gods spreekbuis voor die bijzondere tijd. Profeten speelden een belangrijke rol in zowel Oude- als in Nieuw Testamentische tijden. Maar stopte de profetie bij het sluiten van de Bijbelse canon? Laten wij, om het antwoord te vinden, de profetische geschiedenis nagaan.

De profetische gave in Bijbelse tijden

Hoewel de zonde de, 'van aangezicht tot aangezicht', communicatie tussen God en de mens beëindigde (Jesaja 59: 2), beëindigde God niet Zijn intimiteit met de mensheid; in plaats daarvan ontwikkelde Hij andere manieren om te communiceren. Hij begon Zijn boodschappen van bemoediging, waarschuwing en terechtwijzing door profeten te sturen.²

In de Schriften is een profeet 'iemand die een boodschap van God ontvangt en de bedoeling hiervan overdraagt aan Zijn volk'³. Profeten profeteerden niet op eigen initiatief, *'Want de profetie is voortijds niet voortgebracht door de wil eens mensen, maar de heilige mensen Gods van den Heilige Geest gedreven zijnde, hebben [ze] gesproken'* (2 Petrus 1: 21).

In het Oude Testament is het woord 'profeet' meestal een vertaling van het Hebreeuwse 'nabi'. De betekenis hiervan wordt uitgedrukt in Exodus 7: 1-2 *'Toen zeide de HEERE tot Mozes: Zie, Ik heb u [tot] een god gezet over Farao; en Aäron, uw broeder, zal uw profeet zijn. Gij zult spreken alles, wat Ik u gebieden zal; en Aäron, uw broeder, zal tot Farao spreken,'* Mozes' relatie met Farao was gelijk aan die van God met Zijn volk. En zoals Aäron de woorden van Mozes aan Farao meedeelde, zo bracht de profeet Gods woorden over aan het volk. De term 'profeet' duidt dus een Goddelijk benoemde woordvoerder van God aan. Het Griekse gelijkwaardige woord van het Hebreeuwse 'nabi' is 'prophetes', waarvan het Nederlandse woord 'profeet' is afgeleid.

'Ziener' een vertaling van het Hebreeuwse 'roeh' (Jesaja 30: 10) of 'chozeh' (2 Samuël 24: 11; 2 Koningen 17: 13) is een andere benaming voor iemand met een profetische gave. De term 'profeet' en 'ziener' zijn nauw verwant. De Schrift legt het zo uit: *'Eertijds zeide een ieder aldus in Israëel, als hij ging om God te vragen: Komt en laat ons gaan tot den ziener; want die heden een*

profeet [genoemd] [wordt], die werd eertijds een ziener genoemd.' (1 Samuël 9: 9). De benaming 'ziener' benadrukt de ontvangst van een Goddelijke boodschap door de profeten. God opende voor de 'ogen' of 'geest' van de profeten boodschappen, welke Hij wilde, dat zij deze doorgaven aan Zijn volk.

Door de jaren heen heeft God openbaringen van Zijn wil aan Zijn volk gegeven, door personen met de gave van profetie. *'Gewisselijk, de HEERE HEERE zal geen ding doen, tenzij Hij Zijn verborgenheid aan Zijn knechten, de profeten, geopenbaard hebbe'* (Amos 3: 7; zie ook Hebrëeën 1: 1).

De functies van de profetische gave in het Nieuwe Testament. Het Nieuwe Testament geeft de profetie een vooraanstaande plaats onder de gaven van de Heilige Geest, eenmaal is het als eerste gerangschikt en tweemaal als tweede van de bedieningen, die het nuttigst zijn voor de gemeente (zie Romeinen 12: 6; 1 Korinthe 12: 28; Efeze 4: 11). Het moedigt gelovigen aan om vooral naar deze gave te verlangen (1 Korinthe 14: 1,39). Het Nieuwe Testament duidt aan dat profeten de volgende rol hebben: ⁴

1. Zij helpen mee bij de oprichting van de gemeente. De gemeente is *'gebouwd op het fundament der apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus is de uiterste Hoeksteen'* (Efeze 2: 20).

2. Zij hebben het zendingsbereik van de gemeente in werking gesteld. Het was door de profeten dat de Heilige Geest, Paulus en Barnabas uitkoos voor hun eerste zendingsreis (Handelingen 13: 1-2) en aanwijzingen gaf, waar deze zendelingen moesten werken (Handelingen 16: 6-10).

3. Zij stichten de gemeente. *'maar die profeteert die sticht de gemeente'* zegt Paulus. *'Maar die profeteert, spreekt den mensen stichting, en vermaning en vertroosting'* (1 Korinthe 14: 4,3). Samen met andere gaven gaf God de profetie aan de gemeente, om gelovigen voor te bereiden *'tot het werk der bediening, tot opbouwning des lichaams van Christus'* (Efeze 4: 12).

4. Zij verenigden en beschermden de gemeente. Profeten helpen om de eenheid van het geloof tot stand te brengen, de gemeente te beschermen tegen valse doctrines, zodat gelovigen *'niet meer kinderen zouden zijn, die als de vloed bewogen en omgevoerd worden met alle wind der leer, door de bedriegerij der mensen, door arglistigheid, om listiglijk tot dwaling te brengen'* (1 Korinthe 4: 14).

5. Zij waarschuwden tegen toekomstige moeilijkheden. Eén van de Nieuw Testamentische profeten waarschuwde voor een komende hongersnood. Als reactie daarop startte de gemeente een noodhulp programma, teneinde diegenen te helpen, die leden onder de hongersnood (Handelingen 11: 27-30). Andere profeten waarschuwden voor Paulus' arrestatie en gevangenneming in Jeruzalem (Handelingen 20: 23; 21: 4, 10-14).

6. Zij bevestigden het geloof in tijden van strijd. Op de eerste gemeentevergadering, leidde de Heilige Geest de gemeente naar een beslissing in een omstreden probleem, dat te maken had met de redding van heidense christenen. Vervolgens bevestigde de Heilige Geest door de profeten, de gelovigen in de ware leer. Na het overbrengen van het besluit van de raad aan de leden *'Judas nu en Silas, die ook zelve profeten waren, vermaanden de broeders met vele woorden, en versterkten hen'* (Handelingen 15: 32).

De profetische gave in de eindtijd

Vele christenen geloven dat de gave van profetie ophield, aan het einde van het apostolische tijdperk. Maar de Bijbel openbaart de speciale behoefte van de gemeente, aan Goddelijke leiding, tijdens de crisis in het einde van de tijd; het getuigt van een voortdurende behoefte aan en toedienen van de profetische gave na de Nieuw Testamentische tijden.

Voortzetting van de Geestelijke gaven. Er is geen Bijbels bewijs dat God de Geestelijke gaven, die Hij de gemeente gegeven heeft, zal terugtrekken vóórdát zij hun doel bereikt hebben, totdat, volgens Paulus *'wij allen zullen komen tot de enigheid des geloofs en der kennis van den Gods, tot een volkomen man, tot de mate van de grootte der volheid van Christus'* (Efeze 4: 13). Omdat de gemeente deze ervaring nog niet bereikt heeft, heeft het nog steeds alle gaven van de Geest nodig. Deze gaven, inclusief de gave van profetie, zullen voortduren voor het welzijn van Gods volk, totdat Christus wederkomt. Daarom waarschuwt Paulus de gelovigen *'Blust de Geest niet uit. Veracht de profetieën niet'* (1 Thessalonicenzen 5: 19-20) en hij adviseert *'ijvert om de geestelijke gaven, maar meest, dat gij moogt profeteren'* (1 Korinthe 14: 1).

Deze gaven hebben zichzelf niet altijd overvloedig gemanifesteerd in de christelijke kerk.⁵ Na de dood van de apostelen, genoten profeten respect in vele kringen tot 300 n.Chr.⁶ Maar het verval van godsvrucht in de kerk en de daaruit voortvloeiende afvalligheid (zie Hoofdstuk 12) leidde tot een vermindering van zowel de aanwezigheid, als de gaven van de Heilige Geest. Tegelijkertijd zorgden valse profeten voor verlies van vertrouwen in de profetische gaven.⁷

De achteruitgang van de profetische gave, gedurende bepaalde perioden in de kerkgeschiedenis, betekende niet dat God de gave permanent had teruggetrokken. De Bijbel geeft aan dat, wanneer het einde nadert, deze gave aanwezig zal zijn om de gemeente in die moeilijke tijden te helpen. Meer dan dat, het wijst op een toenemende activiteit van deze gave.

De profetische gave vlak voor de wederkomst. God gaf de gave van profetie aan Johannes de Doper, om de eerste komst van Christus aan te kondigen. Op dezelfde manier mogen wij verwachten, dat Hij de profetische gave opnieuw geeft om de wederkomst te verkondigen, zodat iedereen de mogelijkheid heeft, zich voor te bereiden om de Heiland te ontmoeten.

In feite noemt Christus de opkomst van valse profeten als een van de tekenen, dat Zijn komst nabij is (Matthéüs 24: 11,24). Wanneer er geen oprechte profeten zouden zijn in de tijd van het einde, zou Christus gewaarschuwd hebben tegen iemand, die aanspraak maakt op deze gave. Zijn waarschuwing tegen valse profeten geeft duidelijk weer, dat er ook oprechte profeten zullen zijn.

De profeet Joël voorspelde een bijzondere uitstorting van de profetische gave vlak vóór Jezus' wederkomst. Hij zegt: *'En daarna zal het geschieden, dat Ik Mijn Geest zal uitgieten over alle vlees, en uw zonen en uw dochteren zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen, uw jongelingen zullen gezichten zien; Ja, ook over de dienstknechten, en over de dienstmaagden, zal Ik in die dagen Mijn Geest uitgieten. En Ik zal wondertekenen geven in den hemel en op de aarde: bloed, en vuur, en rookpilaren. De zon zal veranderd worden in duisternis, en de maan in bloed, eer dat die grote en vreselijke dag des HEEREN komt.'* (Joël 2: 28-31).

Bij de eerste 'Pinksteren' werd er een opmerkelijke manifestatie van de Heilige Geest gezien. Petrus citeert de profetie van Joël, wanneer hij erop wijst dat God zo'n zegening beloofd heeft (Handelingen 2: 2-21). Wij kunnen ons echter afvragen of Joël's profetie, zijn uiteindelijke vervulling tijdens Pinksteren bereikte, of dat er nog een andere, meer complete vervulling moet zijn. Wij hebben geen bewijs dat de verschijnselen van de zon en maan, waar Joël over spreekt, hetzij voorafgingen aan of volgden op die uitstorting van de Geest. Deze natuurverschijnselen verschenen pas vele eeuwen later (zie Hoofdstuk 24).

Pinksteren was een voorsmaak van de volle manifestatie van de Heilige Geest vlak vóór de wederkomst. Zoals de vroege regen in Palestina, die in het najaar viel, kort nadat de gewassen waren geplant, de uitstorting van de Heilige Geest op Pinksteren, de bedeling van de Heilige Geest aankondigde/inluidde. De volledige en uiteindelijk vervulling van de profetie van Joël, komt overeen met de late/spade regen, die in het voorjaar valt en het graan doet rijpen (Joël 2: 23). Evenzo zal de laatste gave van Gods Geest plaatsvinden vlak vóór de wederkomst, ná de voorspelde tekenen in de zon, maan en sterren (zie Matthéüs 24: 29; Openbaring 6: 12-17; Joël 2: 31). Zoals de late/spade regen, zal de laatste uitstorting van de Heilige Geest de oogst van de

aarde doen rijpen (Matthéüs 13: 30,39), en *'al wie de Naam des HEEREN zal aanroepen, zal behouden worden'* (Joël 2: 32).

De profetische gave onder het overblijfsel. Openbaring openbaart twee grote perioden van vervolging. Tijdens de eerste, die duurde van 538 n.Chr. tot 1798 n.Chr. (Openbaring 12: 6,14; zie Hoofdstuk 12), leden trouwe gelovigen onder intense vervolgingen. Opnieuw, vlak vóór de wederkomst, zal satan *'de overigen van haar zaad'* aanvallen; de overigen, die weigeren hun trouw aan Christus op te geven. Openbaring karakteriseert de trouwe gelovigen, die het overblijfsel zijn, als degenen *'die de geboden Gods bewaren, en de getuigenis van Jezus Christus hebben'* (Openbaring 12: 17).

De uitdrukking *'de getuigenis van Jezus Christus'* duidt op profetische openbaringen en komt duidelijk naar voren in de latere gesprekken tussen de engel en Johannes.⁸

Bijna aan het einde van het boek identificeert de engel zich als *'uw mededienstknecht, en uwer broederen, die de getuigenis van Jezus hebben'* (Openbaring 19: 10) en *'ik ben uw mededienstknecht, en uwer broederen, de profeten'* (Openbaring 22: 9). Deze vergelijkbare uitdrukkingen maken duidelijk dat het de profeten zijn, die de *'getuigenis van Jezus Christus'* hebben.⁹ Dit verklaart de uitspraak van de engel dat *'de getuigenis van Jezus is de geest der profetie'* (Openbaring 19: 10).

In een reactie op deze tekst schreef James Moffat: 'Want de getuigenis of getuige van (gedragen door) Jezus is (ingesteld in) de geest der profetie. Dit definieert in het bijzonder de broeders, die het getuigenis van Jezus hebben, als bezitters van de profetische inspiratie. De getuigenis van Jezus is praktisch gelijk aan Jezus' getuigenis (zie Hoofdstuk 20) Het is de Zelfopenbaring van Jezus (volgens Openbaring 1: 1, uiteindelijk van God), Die de christelijke profeten beweegt.'¹⁰

Dus de uitdrukking *'geest der profetie'* kan verwijzen naar (1) de Heilige Geest, Die de profeten inspireert met een openbaring van God, (2) de uitwerking van de gave van de profetie, en (3) het medium (instrument) van de profetie zelf.

De profetische gave, het getuigenis van Jezus voor de gemeente door middel van profetie,¹¹ omvat een onderscheidend kenmerk van het overblijfsel. Jeremia koppelde het verzaken van deze gift aan de wetteloosheid. *'er is geen wet; haar profeten vinden ook geen gezicht van den HEERE'* (Klaagliederen 2: 9). Openbaring identificeert het bezit van de twee als onderscheidende kenmerken van de eindtijd gemeente; haar leden *'houden de geboden van God en de getuigenis van Jezus Christus'* – de profetische gave (Openbaring 12: 17).

God gaf de profetische gave aan de 'gemeente' van de Exodus, om Zijn volk te organiseren, te onderwijzen en te leiden (Handelingen 7: 38). *'Maar de HEERE voerde Israël op uit Egypte door een profeet, en door een profeet werd hij gehoed'* (Hosea 12: 14). Het komt dus niet als een verrassing, om de gave te vinden onder degenen die betrokken zijn bij de uiteindelijke Exodus – de verlossing van deze, van zonde doordrongen, planeet aarde naar het hemelse Kanaän. Deze Exodus, die zal volgen op de wederkomst, is de laatste en volledige vervulling van Jesaja 11: 11 *'Want het zal geschieden te dien dage, dat de HEERE ten anderen male Zijn hand aanleggen zal om weder te verwerven het overblijfsel Zijns volks.'*

Hulp in de laatste crisis. De Schriften openbaren dat Gods volk in de laatste dagen van de aardse geschiedenis, de volle toorn zal meemaken van de satanische drakenmacht, wanneer hij een laatste poging doet om hen te vernietigen (Openbaring 12: 17). Dit is de *'tijd van benauwdheid ... , als er niet geweest is, sinds dat er een volk geweest is'* (Daniël 12: 1). Om hen te helpen, dit meest intense conflict van de eeuwen te overleven, gaf God in Zijn liefderijke goedheid, Zijn volk de verzekering dat zij niet alleen zouden zijn. De getuigenis van Jezus, de Geest der Profetie, zou hen veilig leiden naar hun einddoel – de eenwording met hun Heiland bij Zijn wederkomst.

De volgende illustratie legt de relatie uit, tussen de Bijbel en de na-Bijbelse voorbeelden van de profetische gave:

'Veronderstel dat wij op reis gaan. De eigenaar van het vaartuig geeft ons een boek met aanwijzingen en vertelt ons, dat dit boek instructies bevat, welke voldoende zijn voor de gehele reis en dat, wanneer wij ze opvolgen, wij veilig de haven van onze eindbestemming zullen bereiken. Uitvarende openen wij het boek om ons bekend te maken met de inhoud. Wij ontdekken dat de schrijver algemene beginselen vaststelt, om ons tijdens de reis te leiden en instrueert ons voor zover dat praktisch mogelijk is, de verschillende onvoorziene gebeurtenissen te beoordelen, die zich tot het einde kunnen voordoen; maar hij vertelt ons ook dat het laatste deel van onze reis bijzonder gevaarlijk zal zijn; dat de kenmerken van de kust steeds veranderen door drijfzand en storm; 'maar voor dit deel van de reis' zegt hij: 'heb ik u een loods gegeven, die u zult ontmoeten en u aanwijzingen zal geven, zoals de omringende omstandigheden en gevaren kunnen vereisen; en op hem moet u acht slaan.' Met deze aanwijzingen bereiken wij de aangegeven gevaarlijke tijden en de loods verschijnt volgens belofte. Wanneer hij zijn diensten aanbiedt, staan sommigen van de bemanning tegen hem op. 'Wij hebben het originele boek met aanwijzingen' zeggen zij 'en dat is voor ons genoeg. Wij houden ons daaraan en alleen daaraan; wij willen niets met u te maken hebben.' Wie let er nu op dat originele boek met aanwijzingen? Degenen die de loods afwijzen, of degenen die hem aannemen, zoals het boek hen heeft opgedragen? Oordeelt gij!¹²

Na-Bijbelse profeten en de Bijbel

De profetische gave heeft de Bijbel zelf voortgebracht. In na-Bijbelse tijden is het niet de bedoeling de Schrift te vervangen of toe te voegen, omdat de canon van de Schrift nu gesloten is.

De profetische gave functioneert in de eindtijd net zoals in de tijd van de apostelen. Haar kracht is om de Bijbel te handhaven als de basis van geloof en praktijk, haar leringen uit te leggen en haar beginselen in het dagelijks leven toe te passen. Zij is betrokken bij het oprichten en stichten van de gemeente, waardoor het zijn Goddelijk benoemde opdracht kan uitvoeren. De profetische gave berispt, waarschuwt, begeleidt en bemoedigt zowel individuen als de gemeente, om hen te beschermen tegen ketterijen en hen te verenigen in de Bijbelse waarheid.

Na-Bijbelse profeten functioneren vergelijkbaar met Nathan, Gad, Asaf, Semaja, Azaria, Eliëzer, Ahia en Obed, Mirjam, Deborah, Hulda, Simeon, Johannes de Doper, Agabus, Silas, Anna, en de vier dochters van Filippus, die leefden in de Bijbelse tijden, maar wiens getuigenissen nooit deel van de Bijbel werden. Dezelfde God, Die door de profeten sprak, wiens schrijven zich in de Bijbel bevindt, inspireerde ook deze profeten en profetessen. Hun boodschappen spraken de eerder opgetekende Goddelijke openbaring niet tegen.

De profetische gave toetsen. Omdat de Bijbel waarschuwt dat vóór de wederkomst van Christus valse profeten zullen opstaan, moeten wij zorgvuldig alle aanspraken op de profetische gave onderzoeken. Paulus zegt: *'Veracht de profetieën niet. Beproeft alle dingen; behoudt het goede. Onthoudt u van alle schijn des kwaads'* (1 Thessalonicenzen 5: 20-22; zie ook 1 Johannes 4: 1).

De Bijbel beschrijft verschillende richtlijnen, waardoor wij de ware profetische gave kunnen onderscheiden van de valse.

1. Komt de boodschap overeen met de Bijbel? *'Tot de wet en de getuigenis! Wie niet spreekt naar dit woord, er is geen licht in hem'* (Jesaja 8: 20 KJV). Deze tekst geeft te kennen, dat de boodschap van iedere profeet in harmonie moet zijn met Gods wet en de getuigenissen van de gehele Bijbel. Een latere profeet moet niet een eerdere profeet tegenspreken. De Heilige Geest spreekt nooit Zijn eerder gegeven getuigenis tegen, want bij God is geen verandering, *'of schaduw van omkering'* (Jakobus 1: 17).

2. Komen de voorspellingen uit? *'Hoe zullen wij het woord kennen, dat de HEERE niet gesproken heeft? Wanneer die profeet in den Naam des HEEREN zal hebben gesproken, en dat woord geschiedt niet, en komt niet; dat is het woord, dat de HEERE niet gesproken heeft; door*

aanmatiging heeft die profeet dat gesproken; *gij zult voor hem niet vrezen*' (Deuteronomium 18: 21-22); zie ook Jeremia 28: 9). Hoewel voorspellingen een relatief klein deel van de profetische boodschap kunnen bevatten, moet hun nauwkeurigheid worden aangetoond.

3. Wordt de menswording van Christus erkend? *'Hieraan kent gij den Geest van God: alle geest, die belijdt, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, die is uit God; En alle geest, die niet belijdt, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, die is uit God niet; maar dit is [de geest] van den antichrist, welken [geest] gij gehoord hebt, dat komen zal, en is nu alrede in de wereld.'* (1 Johannes 4: 2-3). Deze toets vraagt meer dan een eenvoudig erkennen, dat Jezus Christus op aarde geleefd heeft. De oprechte profeet moet de Bijbelse leer van de menswording van Christus bekennen – hij moet geloven in Zijn Goddelijkheid en voorbestaan, Zijn maagdelijke geboorte, ware menselijkheid en zondeloos leven, Zijn verzoenend Offer, opstanding en hemelvaart, Zijn Middelaarswerk en wederkomst.

4. Draagt de profeet goede of slechte vruchten? Profetie komt door de Heilige Geest en inspireert *'heilige mensen'* (2 Petrus 1: 21). Wij kunnen valse profeten herkennen aan hun vruchten. Jezus zei: *'Een goede boom kan geen kwade vruchten voortbrengen, noch een kwade boom goede vruchten voortbrengen. Een ieder boom, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen. Zo zult gij dan dezelve aan hun vruchten kennen'* (Matthéüs 7: 16, 18-20).

Deze raad is beslissend om de waarde van de aanspraak van een profeet te bepalen. Het spreekt eerst van het leven van de profeet. Dat betekent niet dat een profeet absoluut volmaakt moet zijn – de Schrift zegt, dat Elia *'een mens van gelijke bewegingen als wij'* was. (Jakobus 5: 17). Maar het leven van de profeet moet worden gekarakteriseerd door de vruchten van de Geest, niet door de werken van het vlees (zie Galaten 5: 19-23).

Ten tweede, heeft dit beginsel betrekking op de invloed van de profeet op anderen. Welke gevolgen hebben de boodschappen op het leven van diegenen die ze aannemen? Bieden hun boodschappen een toerusting voor Gods volk, hun roeping en verenigen zij hen in hun geloof (Efeze 4: 12-16)?

Ieder mens die beweert de gave van profetie te hebben, moet onderworpen worden aan deze Bijbelse toets. Wanneer hij of zij voldoet aan deze criteria, kunnen wij erop vertrouwen dat de Heilige Geest deze persoon inderdaad de gave van profetie heeft gegeven.

De Geest der Profetie in de Zevende-dag Adventisten gemeente

De gave der Profetie was werkzaam in de roeping van Ellen G. White, een van de oprichters van de Zevende-dag Adventisten gemeente. Zij heeft geïnspireerde raadgevingen gegeven aan Gods volk, dat leeft gedurende de tijd van het einde. De wereld aan het begin van de 19e eeuw, toen Ellen White boodschappen van God begon te ontvangen, was een mannenwereld. Haar profetische roeping bracht haar onder een kritisch onderzoek. Nadat ze de Bijbelse toets doorstond, heeft ze haar geestelijke gave gedurende 70 jaren uitgeoefend. Vanaf 1844, ze was toen 17 jaar oud, tot 1915 – het jaar van haar overlijden – had ze meer dan 2000 visioenen. In die tijd woonde en werkte ze in Amerika, Europa en Australië, ze gaf raad, ze richtte nieuw werk op, ze predikte en schreef.

Ellen White heeft nooit de titel van profetes aangenomen, maar ze maakte nooit bezwaar als anderen haar bij die titel noemden. Zij legde uit: 'In mijn jeugd werd mij verschillende malen gevraagd: 'Bent u een profetes?' Ik heb altijd gereageerd: 'Ik ben een boodschapper des HEEREN'. Ik weet dat velen mij een profetes noemen, maar ik heb geen aanspraak gemaakt op deze titel. ... Waarom heb ik dat niet gedaan? – Omdat in deze dagen velen, die schaamteloos beweren dat zij profeten zijn, een smaad zijn voor de zaak van Christus; en omdat mijn werk veel meer bevat dan het woord 'profeet' aanduidt. ... Aanspraak maken een profetes te zijn, is iets dat ik nooit gedaan heb. Wanneer anderen mij bij die naam noemen, heb ik geen strijdpunt met hen.

Maar mijn werk omvat zoveel richtingen, dat ik mijzelf niet anders dan een boodschapster kan noemen.¹³

De toepassing van een profetische toets. Hoe wordt Ellen White's opdracht in het licht van de Bijbelse toets gemeten?

1. In overeenstemming met de Bijbel. Haar overvloedige/rijke literaire werk omvat tienduizenden Bijbelteksten, vaak gekoppeld aan gedetailleerde uiteenzettingen. Zorgvuldige studie heeft laten zien, dat haar geschriften, evenwichtig, nauwkeurig en in volle overeenkomst met de Bijbel zijn.

2. De nauwkeurigheid van de voorspellingen. Ellen White's geschriften bevatten een relatief klein aantal voorspellingen. Sommigen zijn in ontwikkeling om te worden vervuld, terwijl anderen nog steeds op vervulling wachten. Maar datgene dat kan worden getoetst, is uitgekomen met een verbazingwekkende nauwkeurigheid. Twee voorbeelden die haar profetische inzichten aantonen volgen;

a. De opkomst van het moderne spiritisme. In 1850, toen spiritualisme – de beweging, welke communiceert met de geestenwereld en de doden – nog maar net was ontstaan, identificeerde Ellen White het als een bedrog van de laatste dagen en voorspelde haar groei. Hoewel in die tijd de beweging uitgesproken antichristelijk was, voorzag zij dat deze vijandigheid zou veranderen en dat dit vrij aanzienlijk zou worden onder christenen.¹⁴ (zie Eerste Geschriften blz. 61). Sinds die tijd is het spiritisme wereldwijd verspreid en heeft miljoenen aanhangers. Haar antichristelijke houding is veranderd; velen noemen zich zelfs christelijke spiritisten, zij beweren dat zij het ware christelijke geloof bezitten en dat 'spiritisten de enige religieuzen zijn, die de beloofde gaven van Christus gebruiken, waardoor zij zieken kunnen genezen en een toekomstig bewust en voortschrijdend bestaan betuigen.¹⁵ Zij beweren zelfs dat spiritisme 'u de kennis geeft van alle grote religieuze systemen en nog meer, het geeft u meer kennis van de christelijke Bijbel dan alle commentatoren samen. De Bijbel is een spiritueel boek.'¹⁶

b. Een nauwe samenwerking tussen protestanten en Rooms katholieken. Tijdens het leven van Ellen White bestond er een kloof tussen de protestanten en de Rooms katholieken, welke samenwerking tussen die twee leek uit te sluiten. Er woedde anti-katholicisme onder de protestanten. Ellen White voorspelde dat een grote verandering binnen het protestantisme, een afwijking van de reformatie teweeg zou brengen. Bijgevolg zouden de verschillen tussen het protestantisme en katholieken afnemen, hetgeen zou leiden tot een overbrugging van de kloof, welke die twee scheidde.¹⁷ De jaren na haar dood zijn de oecumenische bewegingen, de oprichting van de Wereldraad van Kerken, het Vaticaan II van de katholieke kerk, de protestantse onwetendheid en zelfs de pro-rechtse verwerping van de reformatorische opvattingen over profetische uitlegging toegenomen.¹⁸ Deze grote veranderingen hebben de barrières tussen protestanten en katholieken geslecht en geleid tot een toenemende samenwerking.

3. De erkenning van de menswording van Christus. Ellen White schreef uitgebreid over het leven van Christus. Zijn rol als HEERE en Heiland, Zijn verzoenend Offer aan het kruis en Zijn tegenwoordige Middelaarswerk domineerden haar literaire werk. Haar boek 'Jezus, de Wens der Eeuwen' is geprezen als een van de meest geestelijke verhandelingen ooit geschreven over het leven van Christus, terwijl 'Schreden naar Christus', haar meest wijd verspreide boek, miljoenen tot een diepe relatie met Christus heeft geleid. Haar werk beschrijft Christus duidelijk, als volledig God en volledig mens. Haar evenwichtige uiteenzettingen komen volledig overeen met de Bijbelse zienswijze, daarbij vermijdt het overdreven benadrukken van de ene of de andere natuur – een probleem dat zoveel strijd heeft veroorzaakt door de christelijke geschiedenis heen.

4. De invloed van haar roeping. Meer dan een eeuw is voorbij gegaan sinds Ellen White haar profetische gave verkregen heeft. Haar gemeente en de levens van hen, die gehoor gaven aan haar raadgevingen openbaren de draagwijdte van haar leven en boodschappen.

'Hoewel zij nooit een officiële functie heeft bekleed, geen ingezegend voorgangster was en nooit een salaris van de gemeente ontving, tot na de dood van haar man, vormde haar invloed de Zevende-dag Adventisten gemeente meer dan enig andere factor, behalve de Bijbel.¹⁸ Zij was de stuwende kracht in de oprichting van het uitgeverijwerk, de scholen, het medische- en het wereldwijde zendingswerk, hetwelk de Zevende-dag Adventisten gemaakt heeft tot een van de grootste en snelst groeiende protestantse zendingsorganisaties.

Het materiaal dat zij schreef vult meer dan 80 boeken, 200 traktaten en pamfletten, en 4600 periodieke artikelen. Predicaties, dagboeken, speciale getuigenissen en brieven bevatten nog eens 60.000 pagina's manuscript/handgeschreven materiaal. De omvang van dit materiaal is verbazingwekkend. De bekwaamheid van Ellen White was niet begrensd tot een paar beperkte onderwerpen. De HEERE gaf haar raad in zaken als gezondheid, opvoeding, gezinsleven, matigheid, evangelisatie, uitgeverijwerk, goede voeding, medisch werk en op vele andere gebieden. Misschien zijn haar geschriften op het gebied van gezondheid het meest verbazingwekkend, vanwege de manier waarop haar inzichten, waarvan sommigen meer dan een eeuw geleden, door de moderne wetenschap zijn bevestigd.

Haar geschriften richten zich op Jezus Christus en bevestigen de hoge morele en zedelijke waarden van de Joods-christelijke tradities.

Hoewel veel van haar geschriften gericht zijn aan de Zevende-dag Adventisten gemeente, worden grote delen van haar werk gewaardeerd door een breder publiek. Haar populaire boek 'Schreden naar Christus' is vertaald in meer dan honderd talen en er zijn meer dan vijftien miljoen exemplaren van verkocht. Haar grootste werk is de goed ontvangen vijfdelige 'Conflict van de Eeuw' serie, welke de grote strijd tussen Christus en satan beschrijft, vanaf het ontstaan van de zonde tot aan haar uitroeiing uit het universum.

De invloed van haar geschriften op het individu is diepgaand. Onlangs deed het 'Institute of Church Ministry of Andrews University' een studie, waarin zij de christelijke houding en het gedrag van Adventisten, die haar boeken regelmatig lezen en degenen die dat niet doen, met elkaar vergeleken. Hun onderzoek onderstreept sterk de invloed, welke haar geschriften hebben op degenen die ze lezen. De studie bereikte deze conclusie: 'De lezers hebben een nauwere relatie met Christus, meer zekerheid van hun positie bij God en hebben meer waarschijnlijk hun geestelijke gaven vastgesteld. Ze zijn meer voorstander van uitgaven voor openbare evangelisatie en dragen meer bij aan lokale zendingsprojecten. Ze voelen zich meer voorbereid tot getuigen en houden zich daadwerkelijk bezig met meer getuigenis en hulpverleningsprogramma's. Ze zijn meer geneigd om de Bijbel dagelijks te bestuderen, te bidden voor bepaalde mensen, om in gemeenschapsgroepen elkaar te ontmoeten en om dagelijks gezinswijding te hebben. Zij zien hun gemeente meer positief. Zij zijn verantwoordelijk voor het winnen van meer bekeerlingen.'²⁰

De Geest der Profetie en de Bijbel. De geschriften van Ellen White zijn geen vervanging van de Bijbel. Zij kunnen niet op hetzelfde niveau geplaatst worden. De Heilige Schrift staat op zichzelf, de unieke maatstaf waaraan haar- en alle andere geschriften moeten worden beoordeeld en waaraan zij onderworpen moeten zijn.

1. De Bijbel, de hoogste maatstaf. Zevende-dag Adventisten onderschrijven volledig het reformatorische beginsel van 'Sola Scriptura', de Bijbel als zijn eigen uitlegger en de Bijbel alleen, als de basis van alle doctrines. De oprichters van de gemeente ontwikkelden fundamentele geloofspunten, door de studie van de Bijbel; zij ontvingen deze leerstellingen niet door visioenen van Ellen G. White. Haar belangrijke rol gedurende de ontwikkeling van hun leerstellingen was, om te helpen bij het begrijpen van de Bijbel en om conclusies te bevestigen die door Bijbelstudie waren bereikt.²¹

Ellen White zelf geloofde en leerde, dat de Bijbel de ultieme norm was voor de gemeente. In haar eerste boek, uitgegeven in 1851, zegt zij: 'Ik raad u aan, beste lezer, het Woord van God als de regel van uw geloof en praktijk. Door dit Woord worden wij geoordeeld.'²² Zij heeft dit

standpunt nooit veranderd. Vele jaren later schreef zij: 'God heeft in Zijn Woord de mensen kennis der zaligheid gegeven. De Heilige Schrift moet worden aanvaard als gezaghebbend, een Onfeilbare Openbaring van Gods wil. Zij is de maatstaf voor het karakter, zij openbaart de leerstellingen en toetst de ervaringen.'²³ In 1909, tijdens haar laatste toespraak op een algemene zitting van de gemeente, opende zij de Bijbel, hield deze omhoog voor de vergadering en zei: 'Broeders en zusters, ik beveel u dit Boek aan.'²⁴

Als reactie aan gelovigen, die haar schriften beschouwen als aanvulling op de Bijbel, schreef ze: 'Ik nam de kostbare Bijbel en omringde haar met verschillende getuigenissen voor de gemeente, die gegeven waren voor Gods volk. ... U bent niet bekend met de Bijbel. Wanneer u Gods Woord tot studie object had gemaakt met het verlangen, om de maatstaf van de Bijbel en de christelijke volmaaktheid te bereiken, dan zou u de getuigenissen niet nodig hebben. Het is omdat u hebt nagelaten uzelf met Gods geïnspireerde Boek vertrouwd te maken, dat Hij u heeft willen bereiken door eenvoudige, directe getuigenissen, die uw aandacht vestigen op de Woorden van Inspiratie, welke u hebt nagelaten te gehoorzamen en Die er bij u op aandringt uw leven in overeenstemming te brengen met Zijn zuivere en verheven leringen.'²⁵

2. Een gids naar de Bijbel. Zij zag haar werk als dat van 'mensen terugleiden naar de Bijbel.' 'Er wordt weinig aandacht besteed aan de Bijbel' zei ze, daarom 'heeft de HEERE een kleiner licht gegeven, om mannen en vrouwen naar het grote Licht te leiden.'²⁶ 'Het Woord van Gods is voldoende om zelfs de meest verduisterde geest te verlichten,' schreef ze 'en het is door iedereen te bevatten, die het verlangen heeft het te begrijpen. Ondanks dit alles blijken sommigen, die voorgeven het Woord van God tot onderwerp van hun studie te maken, in directe tegenspraak te leven met de meest heldere onderrichtingen daarvan. Om mannen en vrouwen ieder excuus te ontnemen, geeft God duidelijke en gerichte getuigenissen, die hen terugbrengen tot het Woord dat zij verzuimd hebben na te volgen.'²⁷

3. Een gids om de Bijbel te begrijpen. Ellen White beschouwde haar geschriften als gids tot een duidelijker begrip van de Bijbel. 'Er worden geen aanvullende waarheden naar voren gebracht; maar God heeft door de Getuigenissen de waarheden, die al gegeven zijn vereenvoudigd en op Zijn eigen gekozen manier, aan Zijn volk voorgehouden om hen wakker te schudden en hen daarvan te doordringen, zodat niemand nog een verontschuldiging zal hebben.' 'De geschreven Getuigenissen zijn niet bedoeld om nieuw licht te geven, maar om de geïnspireerde waarheden die er reeds zijn, te benadrukken.'²⁸

4. Een gids om Bijbelse beginselen toe te passen. Veel van haar geschriften passen de Bijbelse raadgevingen toe op het dagelijks leven. Ellen White zei dat ze de opdracht kreeg 'om algemene beginselen uit te dragen, in woord en geschrift, maar tegelijkertijd ook de specifieke gevaren, dwalingen en zonden van sommigen te noemen. Zodat iedereen daaruit waarschuwing, terechtwijzing en raad zou kunnen opdoen.'²⁹ Christus heeft een dergelijke profetische gids aan Zijn gemeente beloofd. Zoals Ellen White opmerkte: 'Toch maakt het feit dat God Zijn wil, door middel van Zijn Woord aan de mensen heeft geopenbaard, de voortdurende tegenwoordigheid en leiding van de Heilige Geest niet overbodig. Integendeel! De Heilige Geest was door onze Heiland beloofd, om het Woord voor Zijn dienaren te openen, om het onderwijs ervan te verhelderen en toe te passen.'³⁰

De uitdaging voor de gelovige. De profetie van de openbaring dat het '*getuigenis van Jezus Christus*' zich zou manifesteren door de '*geest der profetie*' in de laatste dagen van de aardse geschiedenis, daagt iedereen uit niet een houding van onverschilligheid of afkeer aan te nemen, maar '*beproeft alle dingen; behoudt het goede*' (1 Thessalonicenzen 5: 21). Er valt veel te winnen – of te verliezen – dat hangt af of wij dit Bijbels verordend onderzoek uitdragen. Josafat zei: '*Geloof in den HEERE, uw God, zo zult gij bevestigd worden; gelooft aan Zijn profeten, en gij zult voorspoedig zijn*' (2 Kronieken 20: 20). Zijn Woorden klinken ook vandaag nog.

Referenties

1. Cursief schrift inbegrepen.
2. Voor Bijbelse voorbeelden van vrouwelijke profeten, zie Exodus 15:20; Richteren 4:4; 2 Koningen 22:14; Lukas 2:36; Handelingen 21:9.
3. Frank B. Holbrook, 'The Biblical Basis for a Modern Prophet,' p. 1 (Shelf document, Ellen G. White Estate Inc., General Conference of Seventh-day Adventists, 6840 Eastern Ave. NW, Washington, D.C. 20012). Zie Jemison, *A Prophet Among You* (Mountain View, CA: Pacific Press, 1955), pp. 52-55.
4. Zie Holbrook, *Modern Prophets* p.3-5.
5. Helaas zijn er geen volledige verslagen beschikbaar van wat er in de christelijke tijd is gebeurd.
6. Gerhard Friedrich, 'Prophets and Prophecies in the New Testament' in *Theological Dictionary of the New Testament*, vol. 6, p. 859.
7. Zie Friedrich p. 860-861.
8. De uitdrukking 'getuigenis van Jezus' kan het best worden begrepen als een subjectieve genitief, niet als een objectieve genitief. 'Twee vertalingen zijn mogelijk: a) Het getuigenis (getuige) over of betreffende Jezus (objectieve genitieve) = wat christenen van Jezus getuigen. Die getuigenis afleggen van Jezus' (RSV). b) Het getuigenis (getuige) van of door Jezus (subjectief genitief) = boodschappen van Jezus aan de gemeente. Het bewijs van het gebruik van deze uitdrukking in het boek Openbaring suggereert, dat het moet worden begrepen als een subjectieve genitieve (een getuigenis van of door Jezus) en dat dit getuigenis wordt gegeven door middel van profetische openbaring' (Holbrook, 'Moderne Profeet,' p. 7).
- Als een van de bewijzen citeert Holbrook Openbaring 1:1-2 '*De openbaring van JEZUS CHRISTUS, die God Hem gegeven heeft, om Zijn dienstknechten te tonen ... en die Hij door Zijn engel gezonden en aan Zijn dienstknecht Johannes te kennen gegeven heeft; Dewelke het Woord Gods betuigt heeft, en de getuigenis van Jezus Christus, en al wat hij gezien heeft.*' In dit verband is het duidelijk dat '*de Openbaring van Jezus*' een openbaring van of door Jezus aan Johannes betekent. Johannes draagt deze getuigenis/getuige van Jezus uit. Beide genitieve uitingen zijn het meest zinvol in de context van subjectieve genitieven en zijn het eens met de slotwoorden van Christus in het boek: Hij '*Die deze dingen getuigt* (getuigen), *zegt: Ja, Ik kom haastelijk*' (Openbaring 22:20), (idem., blz. 7, 8).
9. Zie Bible Commentary, rev. ed., vol. 7, p. 812; T.H. Blincoe, 'The Prophets Were Until John,' *Ministry*, Supplement, July 1977, p. 24L; Holbrook, 'Modern Prophet,' p. 8.
10. James Moffatt in *Expositor's Greek Testament*, ed., W. Robertson Nicoll, vol. 5, p. 465.
11. 'Spirit of Prophecy,' *SDA Encyclopedia*, rev. ed., p. 1412. Van degenen die uitkijken naar de wederkomst zegt Paulus, hebben het getuigenis van Christus bevestigd, zodat ze in geen enkele gave tekortschieten. (1 Korinthe 1:6-7).
12. Uriah Smith, 'Verwerpen wij de Bijbel door de visioenen te onderschrijven?' *Review and Herald*, 13 januari 1863, p.52, citeert *Review and Herald*, 1 december 1977, p.13.
13. E.G.White, 'A Messenger', *Review and Herald*, 26 juli 1906, p.8. De titel 'De boodschapper des HEEREN' is door inspiratie gegeven (idem.).
14. E.G.White, *Early Writings* p.59
15. J.M. Peebles, 'Het Woord Spiritisme Misverstaan' in *Centennial Book of Modern Spiritualism in America* (Chicago, IL: National Spiritualist Association of the United States of America, 1948), p.34.
16. B.F. Austin, 'A Few Helpful Thoughts,' *Centennial Book of Modern Spiritualism*, p. 44.
17. E.G.White *The Great Controversy Between Christ and Satan* (Mountain View, CA: Pacific Press, 1950), pp. 571, 588.
18. Voor de geschiedkundige visie op de profetieën van Daniël en Openbaring die het protestantisme domineerden vanaf de reformatie tot de negentiende eeuw, zie Froom, *Profetisch Geloof van Onze Vaders*, vols. 2-4. Zie ook hoofdstuk 12.
19. Richard Hammill, 'Spiritual Gifts in the Church Today,' *Ministry*, July 1982, p. 17.
20. Roger L. Dudley and Des Cummings, Jr., 'Een vergelijk van de christelijke houding en echt christelijk gedrag van de leden van de Adventkerk die regelmatig E.G.White boeken lezen en degenen die dit niet doen', 1982 p.41-42. Een onderzoeksrapport van het Institute of Church Ministry, Andrews University, Berrien Springs, Michigan. Het onderzoek omvatte meer dan 8000 leden die 193 kerken in de Verenigde Staten bezochten.
21. Jemison, *A Prophet Among You*, pp. 208-210; Froom, *Movement of Destiny* (Washington, D.C.: Review and Herald, 1971), pp. 91-132; Damsteegt, *Foundations of the Seventh-day Adventist Message and Mission*, pp. 103-293.
22. E.G.White *Early Writings* p. 78.
23. E.G. White *Great Controversy* p. vii.
24. William A. Spicer, *The Spirit of Prophecy in the Advent Movement* (Washington, D.C. Rev. and Herald, 1937), p.30.
25. E.G.White, *Testimonies*, vol. 5 p. 664-665.
26. E.G. White, 'An Open Letter,' *Review and Herald*, Jan. 20, 1903, p. 15 in E.G.White, *Colporteur Ministry* (Mountain View, CA: Pacific Press, 1953), p. 125.
27. E.G.White, *Testimonies*, vol.5 p.663.
28. Idem., p. 665.

- 29. Idem., p. 660.
- 30. E.G.White Great Controversy p. vii.